

gender, og i den til loven henhørende A-liste er nævnt: „Ekspropriation til særformål“. Nu er imidlertid sygehusvæsenet ikke overtaget af hjemmestyret, og man er derfor gået den vej, at lagtinget har formet og enstemmigt vedtaget et forslag til rigslov, som hjemmestyret derefter har anmodet regeringen om at søge gennemført som rigslov. Det er dette forslag, der nu forelægges.

Med hensyn til selve lovens indhold mener jeg ikke, der kan være nogen tvivl om, at den er nødvendig. Det gamle sygehus i Tveraa var allerede sat på finansplanen i 1938, og det må hurtigst muligt erstattes med et nyt. Det er ikke store byggeplaner, der arbejdes med i denne forbindelse, men det kan være nødvendigt for at skaffe en egnet og passende grund, at der gives mulighed for ekspropriation. For Thorshavns vedkommende tiltrænges der udvidelse af den plads, der nu er i Dronning Alexandrinehospitalet, og etablering af nye afdelinger. Hvorledes og i hvilket tempo sådanne udvidelser og etablering af nye afdelinger skal foregå, er endnu ikke klart, og der må fra rigsmyndighedernes side tages fornødent forbehold om deltagelse i forhandlingerne herom. Men også i dette tilfælde skønnes det nødvendigt, at der skaffes hjemmel for eventuelt at kunne foretage ekspropriationen af den nødvendige grund.“

Lovforslaget vedtoges enstemmigt i begge ting.

3. Finanslov for finansåret fra 1. april 1949 til 31. marts 1950 (se side 62).

4. Lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1948 til 31. marts 1949 (I). (se side 72).

5. Lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1948 til 31. marts 1949 (II) (se side 75).

6. Normeringslov for finansåret 1949—50. (Finansminister *H. C. Hansen*). [A. sp. 4617. — C. sp. 1361 og 1663].